

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722010175
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8722010175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2023, v trestnej veci proti obžalovaným A. B. a C. D. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného A. B. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/16/2022 zo dňa 28.03.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste u oboch obžalovaných.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

1/ obžalovanému A. B. E. D. E. F. E. G. H. , nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I. – G., F. J. XXXX/XXX,

u k l a d á

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmiennečne o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

2/ obžalovanému C. D. K. D. L. G. H. , nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom M., D. XXX/XX, K. I.,

u k l a d á

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaných A. B. a C. D. vinnými zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 12.07.2021 v čase okolo 16.30 hod. na chodníku v blízkosti Základnej školy na ulici Francisciho v Poprade, po predchádzajúcom požití alkoholu, obž. C. D. žiadal ml. N. O., nar. XX.XX.XXXX, aby mu dal rifľovú vestu zelenej farby, ktorú mal oblečenú na sebe, čo ml. N. O. odmietol a obaja obžalovaní začali ml. N. O. rifľovú vestu vyzliekať a aj napriek odporu ml. N. O., ktorý zohol obe svoje ruky, aby zabránil vo vyzlečení rifľovej vesty a aj napriek tomu, že im hovoril, že im rifľovú vestu nedá, prekonal jeho odpor a rifľovú vestu mu nasilu vyzliekli a zobrali a počas toho ako prechádzali po chodníku, tak obž. C. D. žiadal ml. N. O., aby im dal 20,-eur, že inak ho dobije, pričom ml. N. O. im žiadne peniaze nedal, čím takto spoločným konaním spôsobili poškodenému celkovú škodu 35,75 eur, pričom rifľová vesta bola obžalovaným C. D. vydaná na zásah polície.

Za to obž. A. B. uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Zároveň podľa § 51 ods. 1

a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Obž. C. D. uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Zároveň podľa § 51 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. M. XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor, v ktorom uviedol, že so závermi prvostupňového súdu ohľadne právnej kvalifikácie skutku sa nestotožňuje, nakoľko súd nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav veci, súčasne sa nestotožnil s napadnutým výrokom o treste a považuje ho za nezákonný. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku poukázal na výsluch obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.09.2022, kde ku skutku okrem iného uviedol, že s druhým obžalovaným nikoho nenapadli, nakoľko poškodený, ako aj svedok Q. D. boli ich kamaráti. Rovnako sa obžalovaný vyjadril aj vo svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného v rámci prípravného konania, kde uviedol, že poškodeného N. O. pozná, nakoľko býval v P. M. do svojich 11 rokov, kde býval aj poškodený, pričom boli dobrí kamaráti. Obžalovaný C. D. síce v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní sa odmietol ku skutku vypovedať, avšak v zápisnici o výsluchu podozrivého zo dňa 14.07.2021 sa k veku poškodeného a svedka vyjadril, že mohli mať tak štrnásť a pätnásť rokov. Uviedol, že s poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj na skutočnosť, že spolu s poškodeným sa na mieste skutku nachádzal svedok Q. D., ktorý bol od poškodeného mladší a nižšieho veku, je možné jednoznačne konštatovať, že práve skutočnosť, že poškodený bol v čase skutku maloletou osobou, bola jednou z tých okolností, prečo sa obžalovaní rozhodli zmocniť vesty poškodeného za použitia násillia, nakoľko mohli predpokladať, že obrana poškodeného, ako aj prípadná obrana maloletého svedka s ohľadom na ich vek bude omnoho slabšia a tak bude možné ľahšie prekonať prípadný odpor

poškodeného. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti obaja obžalovaní mali byť uznaní vinnými za skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Pokiaľ sa týka uloženého trestu v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 51 ods. 2 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že súd v rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody obligatórne ukladá páchatelovi aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3, 4 Tr. zákona, pričom mal za to, že súd sa dôsledne neriadil ustanovením Tr. zákona a v rozpore s uvedeným ustanovením uložil obom obžalovaným len probačný dohľad nad ich správaním v skúšobnej dobe bez toho, aby obžalovaným súčasne uložil primerané obmedzenia alebo povinnosti. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti tomuto rozsudku, a to v celom rozsahu podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie aj obžalovaný A. B., v ktorom namietal, že so závermi konajúceho súdu nesúhlasí a má za to, že súd nesprávne vyhodnotil jednotlivé dôkazy a dospel k nesprávnym právnym záverom v otázke toho, či sa skutok stal a či ho spáchal obžalovaný A. B.. Uviedol, že výpoveď svedka Q. D. od počiatku považuje za nepravdivú a zmanipulovanú, pretože v čase, keď svoju výpoveď podal bol vo veku 13 rokov, pričom bol ovplyvnený svojím starším kamarátom- v tomto konaní poškodeným N. O.. Dal do pozornosti vyjadrenie poškodeného, ktorý počas súdneho pojednávania dňa 27.09.2022 na otázku obhajcu čo robili v električke a koľko tam bolo ľudí uviedol: „Bola plná električka ľudí a my traja sme sa bavili o tom, čo je normálne a čo už nie je normálne a čo sa udialo a na základe toho sme sa rozhodli podať trestné oznámenie. Pri výpovedi nás nikto neovplyvňoval.“ Bol toho názoru, že počas trvania tejto cesty električkou z Popradu do Veľkého Slavkova poškodený O. ovplyvnil neskoršie výpovede svedka D., tak aby potvrdil, že predmetná vesta mu bola odňatá násilím v rozpore s tým, ako túto okolnosť opisujú obžalovaní. Mal takisto za to, že 13-ročný svedok, priateľ poškodeného Q. D. nechcel ísť do konfliktu s poškodeným, nevedel mu z dôvodu veku a zrelosti jeho osobnosti odporovať, a preto potvrdil jeho verziu udalosti. Poukázal na nekonzistentnosť výpovede poškodeného N. O., ktorý veľmi často mení svoje postoje a v mnohých detailoch vypovedá odlišne. Napriek tomu, že vypovedá o akomsi nedobrovoľnom sprevádzaní obžalovanými, zo zabezpečených kamerových záznamov je zrejmé, že všetci chodili spolu, pričom nebol nijako držaný, všetci sa vzájomne správajú priateľsky a hlavne pohybujú sa v priestoroch nákupného centra, kde sa nachádza veľké množstvo ľudí, ktorých by mohol v prípade potreby požiadať o pomoc. Za najzávažnejší dôkaz v tomto konaní považoval zabezpečený zvukový záznam z hovoru na linku 158. Poškodený O. na linku volal dvakrát. Prvýkrát v čase 17.17 (ako vo svojej výpovedi tvrdí, bol v tom čase sám v čínskom obchode) pričom uviedol: „Dobrý deň prajem, prosím Vás pri Forume sú dvaja chlapi, asi po 18 rokov majú a skáču do každého, aj do mňa skočili, chceli ma biť a som utiekol a som sa schoval vnútri.“ Následne v opise údajných páchatelov uvádza, že jeden z nich má na sebe zelenú rifľovú bundu. Nikde nespomína, že sa mal stať obeťou lúpeže, že predmetná zelená bunda mu mala byť odňatá násilím, a ani to, že v bunde mali byť nejaké peniaze. Konštatoval, že v danom čase to poškodený vôbec nepovažoval za podstatné, pravdepodobne preto, že sa to nestalo, pričom je krajne nepravdepodobné, že ak by bola O. bunda skutočne násilne odobraná určite by to bol v telefonáte spomenul a nezdôrazňoval by iba akési obťažovanie obžalovanými, teda že majú „skákať“ do každého a aj do neho samotného. Zároveň uviedol, že výpoveď svedka N. O. je potrebné hodnotiť aj v kontexte vykonaného znaleckého posudku 32/2021 vyhotoveného znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých I. D. I.. Znalkyňa v závere svojho posudku okrem iného na otázku či mohol poškodený interpretovať skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi bez toho, aby ich prežil, uviedla: „Pri porovnávaní jednotlivých výpovedí a explorácie sa dá konštatovať, že základná muštra príbehu sa zakladá na prežitých skutočnostiach. Detaily inkriminovaných skutočností sú však obmieňané, čo svedčí tomu, že si ich poškodený nepamätá, alebo si ich čiastočne vymýšľa. Pri účelovom klamstve sa však zväčša aktér drží svojho klamstva pomerne presne.“ Dospel k záveru, že vyššie uvedené okolnosti svedčia v prospech obžalovaného a potvrdzujú skutočnosť, že poškodený vo svojej výpovedi klame. Znalkyňa v závere svojho posudku takisto opisuje osobnosť poškodeného a tento profil takisto zapadá do už načrtnutej teórie o tom, že poškodený sa po prežitom incidente cítil obžalovanými urazený, ponížený, a preto sa rozhodol vypovedať nepravdivo, aby sa im pomstil, resp. im dal akúsi príučku za ich nevhodné správanie. Poukázal na to, že obžalovaný sa po incidente snažili poškodenému vestu vrátiť, pričom tento ju už nechcel prijať, pričom vo svojich výpovediach uvádza, že už nechce bundu nosiť, ak ju mal na sebe niekto iný. Dokonca po vrátení bundy políciou túto okamžite zahodil do koša. Za pravdepodobnejšiu verziu udalosti považoval to, že bundu si obžalovaní požičali, poškodený im ju dobrovoľne požičal a v čase keď sa rozchádzali sa mu ju snažili vrátiť, tak ako to obžalovaní tvrdia

od počiatku. Navrhol zrušiť odsudzujúci výrok napadnutého rozsudku a vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaný C. D. prostredníctvom svojho obhajcu vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora uviedol, že predpoklad prokurátora o tom, že poškodený bol obeťou útoku práve preto, že ho obžalovaní považovali za osobu slabšiu, a že sa bude teda menej brániť, je v rozpore s objektívne preukázanými skutočnosťami, s ktorými bol oboznámený aj súd a mohol to zistiť vizuálnym posúdením poškodeného a obžalovaných, keď poškodený bol osobou vzrastom najvyššou a jeho muskulatúra bola väčšia ako muskulatúra obžalovaných, čo je v príkrom rozpore s domnienkou prokurátora, že práve nízky vek a slabá fyzická konštrukcia poškodeného priviedla týchto k útoku na túto osobu. Bol toho názoru, že práve vzhľadom na okolnosti, že tieto osoby sa dlhodobo poznali a vystupovali ako kamaráti, oslabuje celkovú právnu podstatu veci, keď konanie obžalovaných možno v zásade hodnotiť ako šarvátku medzi priateľmi a skutok vykazuje skôr znaky výtržníctva ako lúpeže. Poznamenal, že poukazovanie prokurátora na výpoveď obžalovaného C. D. v prípravnom konaní je poukazovaním na nezákonný dôkaz, lebo obv. C. D. sa pri tomto výsluchu vyjadril, že ku skutku odmieta vypovedať. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým okresný prokurátor a obžalovaný A. B. podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. nie je dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je dôvodné len sčasti a to čo sa týka výroku o treste, preto v tejto časti bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a trest obžalovaným uložiť nanovo.

Keďže odvolanie obžalovaného A. B. a okresného prokurátora smerovalo proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal oba tieto výroky, pričom ako prvý posudzoval správnosť a zákonnosť výroku o vine, vo vzťahu ku ktorému dôvodnosť odvolania nezistil.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Dôkazy boli tiež na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným a procesne správnym spôsobom v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku týkajúcimi sa dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. (obžalovaný C. D. odmietol vypovedať), svedkyne R. O., poškodeného N. O., prečítaním výpovedí maloletých svedkov Q. D. a C. G. z prípravného konania, prečítaním listín, a to spisu pod sp. zn. 8T/22/2022 Okresného súdu Poprad, zápisnice o prehliadke tela poškodeného, fotodokumentácie, zápisnice o vydaní veci, fotografie bundy, vyčíslenie škody, charakteristiky obžalovaných, register priestupkov, register trestov, prečítal postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku znalecký posudok a vykonal dôkaz prehratím DVD kamerového záznamu.

Z hľadiska otázky viny prvostupňový súd ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia rozsudku, najmä z jeho písomných dôvodov podrobne rozpísaných, je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaných i tvrdeniami jednotlivých svedkov o tom, ako malo dôjsť ku skutku, za ktorý boli obžalovaní trestne stíhaní.

Krajský súd preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania v prípravnom konaní aj na hlavných pojednávaniach. Súd prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania uzavrel, že kvalifikačný moment „na chránenej osobe“ nebol preukázaný a čiastočne upravil skutkové závery oproti obžalobe tak, že dokazovaním nepreukázané skutočnosti vypustil. Aj podľa názoru krajského súdu bolo bez odôvodnených pochybností dokázané, že samotný skutok, pre ktorý sú obžalovaní trestne stíhaní, sa stal tak, ako je jeho priebeh ustálený

súdom prvého stupňa v skutkovej vete napadnutého rozsudku, má znaky trestného činu a spáchali ho práve obžalovaní.

Obžalovaných zo spáchania skutku usvedčuje najmä vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní poškodený N. O., z výpovede ktorého vyplýva, že potom, čo obž. B. na žiadosť o zabezpečenie marihuany dostal od neho negatívnu odpoveď, chytil poškodeného za rameno, obž. D. chytil svedka D. okolo krku a ramien a začali ich ťahať k podchodu, pričom viackrát opakovali požiadavku na zabezpečenie marihuany. Následne obž. D. žiadala od poškodeného jeho zelenú rifľovú vestu, v ktorej mal ako uviedol slnečné okuliare a 15 eur, čo poškodený verbálne odmietol. Obž. D. sa snažil poškodenému strhnúť túto vestu, poškodený si ju pokrčenou pravou rukou v lakti držal a snažil sa zabrániť strhnutiu vesty, avšak obž. B. mu vestu strhol cez ľavú ruku a obliekol si ju. Obž. D. sa poškodenému verbálne vyhrážala, že ho dobije. Obž. B. žiadala 20,-- eur za to, aby umožnili poškodenému a svedkovi D. odísť. Po prechode cez vnútorný priestor OC Fórum, kde sa stretli aj so svedkom G. pred predným východom vonku, žiadali obaja obžalovaní od poškodeného 20,-- eur. K poškodenému pristúpil obž. D. a kopol ho do dolnej končatiny, obž. B. ho päťami udrel do ramena. Následne po týchto fyzických útokoch poškodený ušiel, vbehol do obchodu a od predavačky žiadala telefón, aby mohol volať na políciu. Počas jeho úteku sa mali obžalovaní vyjadriť, že ho zabijú. Uvedený skutok podľa výpovede poškodeného spáchali obžalovaní pod vplyvom alkoholu.

Krajský súd uvádza, že poškodený vo svojich výpovediach podrobne popísal, ako malo dôjsť k útoku na jeho osobu, pričom ako to vyplýva z jeho výpovede, ale aj zo zvukového záznamu a jeho prepisu z hovoru na linku 158 k udalosti zo dňa 12.07.2021, ktorý je súčasťou spisu, poškodený po skutku v čase o 17.17 hod. oznámil telefonicky polícii najskôr len anonymným oznámením, aj keď svoje meno a priezvisko na požiadanie operátora linky neskôr uviedol, že pred OC Fórum sú dvaja agresívni chlapci vo veku okolo 18 rokov a napádajú ľudí a aj jeho napadli. Krajský súd nemal dôvod neuveriť tvrdeniam poškodeného, že nechcel operátorovi uvádzať svoje meno a priezvisko, pretože ako uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, bál sa a bol v strese, a preto chcel urobiť len anonymné oznámenie. Odvolací súd je toho názoru, že bolo pochopiteľné, že nechcel, aby obžalovaní vedeli, kto oznámil páchanie trestnej činnosti a privolať policajnú hliadku, pretože sa pravdepodobne obával naplnenia vyhrážok, ktoré mu obžalovaní adresovali, a to, že ho zbijú, dokopú, dobijú alebo zabijú, čo vyplýva z výpovede poškodeného, tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, ale aj z výpovedí svedkov D. a G. v prípravnom konaní. Zároveň ako to vyplýva zo zvukového záznamu a jeho prepisu z hovoru na linku 158 k udalosti zo dňa 12.07.2021, poškodený v čase o 18.11 hod. druhýkrát telefonoval na políciu z električky, predstavil sa a uviedol, že dvaja starší výtržníci mu ukradli rifľovú vestu a vyhrážali sa mu, že ho zbijú a dokopú, a preto požiadala, aby ho policajná hliadka čakala na vlakovej stanici v Novej Lesnej. Následne v sprievode policajnej hliadky podal trestné oznámenie. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený urobil oznámenie polícii prakticky bezprostredne po spáchaní skutku, a aj keď pri prvotnom oznámení neuvádzal odcudzenie bundy, už tam uvádzal pre ustálenie skutkových okolností podstatné skutočnosti, usvedčujúce z jeho spáchania obžalovaných.

Odvolací súd konštatuje, že jednotlivé výpovede poškodeného, napriek tomu, že ich oproti svojmu opisu skutkového deja z prípravného konania doplnil o niektoré skutočnosti a časť výpovede upresňoval (z výpovede poškodeného z prípravného konania vyplýva, že 20 eur od neho pýtal obž. D., avšak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.09.2022 uviedol, že tieto peniaze pýtal od neho obž. B.), do seba ako celok v podstatných bodoch zapadli zapadali, pôsobili logicky a uvedené doplnenia resp. upresnenia neboli takého charakteru, aby spochybňovali hodnovernosť jeho výpovede k podstatným okolnostiam, a to aj napriek záveru znaleckého posudku č. 32/2021 I. D. I., znalkyne z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých, že poškodený má mierne oslabené schopnosti vnímať a reprodukovať prežité udalosti.

Z výpovede svedka Q. D. vyplýva, že obž. B. žiadala od poškodeného rifľovú vestu, avšak po odmietnutí jeho požiadavky začali obaja obžalovaní túto vestu poškodenému sťahovať. Obž. D. žiadala od poškodeného 20 eur, pričom poškodený priznal, že má vo vrecku vesty 15 eur. Pred objektom OC Fórum obžalovaní päťami do ramien bili poškodeného a obž. D. ho chcel aj kopnúť. Po úteku poškodeného sa obžalovaní vyjadрили na jeho adresu, že keď sa stretnú, tak ho zbijú alebo zabijú. Následne obž. D. žiadala od svedka G. peniaze, ktoré mu poškodený údajne dlhoval, a ten mu odovzdal 2 eurá. Z výpovede svedka C. G. vyplýva, že pri stretnutí pred obchodným centrom si všimol, že jeden z obžalovaných mal v ruke rifľovú vestu, ktorú si následne obliekol. Taktiež svedok uviedol, že jeden z obžalovaných ho

vyzval, aby za poškodeného zaplatil, no on mal pri sebe iba 2 eurá, ktoré mu dal a obžalovaní odišli preč. Ohľadom slnečných okuliarov svedok uviedol, že vedel, že vo vrecku vesty boli aj slnečné okuliare, pretože poškodený mu dal vestu podržať a vtedy zistil, že v bunde sú aj okuliare.

K odvolacej námietke obhajcu obž. B., že výpoveď svedka D., ktorý mal v tom čase len 13 rokov, bola ovplyvnená starším kamarátom- poškodeným, pričom poukázal na vyjadrenia poškodeného počas súdneho pojednávania, z ktorých je zrejmé, že sa poškodený spolu so svedkami D. a G. po skutku v električke bavili o tom, čo sa udialo a na základe toho sa rozhodli podať trestné oznámenie, krajský súd uvádza, že poškodený a svedkovia Q. D. a C. G. počas celej doby vypovedajú zhodne, bez podstatnejších rozporov, nie však úplne rovnako, čo umocňuje presvedčenie krajského súdu, že sa na výpovediach tak ako to namieta obhajca, nedohodli a ich výpovede sú pravdivé a hodnoverné, podporené aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný C. D. na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať a toto právo využil aj v prípravnom konaní.

Obžalovaný A. B. v rámci svojej obrany popieral spáchanie tejto trestnej činnosti. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní tvrdil, že spolu s obž. D. si zakúpili alkohol a po náhodnom stretnutí s poškodeným, ktorého poznal a taktiež poznal aj svedka D. a G., ich pozval, aby si s nimi išli vypiť. Uviedol, že sa dohodli, že pôjdu na sídlisko Výkrik za dievčatami. Počas chôdze po chodníku došlo k nedorozumeniu, pretože poškodený ich požiadavke zabezpečiť dievčatá nevedel vyhovieť. Zároveň tvrdil, že alkohol požívali aj chlapci, ktorí prišli s poškodeným. Nevedel koľko rokov majú chlapci. Pri spiatočnej ceste po chodníku poškodený požičal svoju vestu obž. D., pretože tento si ju vypýtal. Následne pred OC Fórum požičal poškodený svoju vestu jemu, pretože mu bola zima. Spolu kráčali cez objekt OC Fórum, vyšli z hlavného vchodu a išli smerom k železničnej stanici cez svetelnú križovatku, ale po prejení asi 100 metrov, sa poškodený s kamarátmi vrátil späť a on s obž. D. išiel k vlaku a cestovali do Štrby, kde u obž. D. prenocovali. Počas spoločnej chôdze poškodenému nevrátil vestu z toho dôvodu, že sa ponáhľali na vlak a on očakával, že poškodený sa mu ozve, pretože spolu komunikovali cez facebook a on mu chcel vestu vrátiť. Na záver uviedol, že v čase, keď mal vestu oblečenú, sa vo vreckách nenachádzali žiadne veci a ani žiadne peniaze od poškodeného nežiadal. Poškodený ho nepožičal, aby mu vestu vrátil.

K tvrdeniu obž. B. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní, že poškodený požičal svoju vestu jemu a obž. D. a nevrátil mu ju preto, že sa ponáhľali s obž. D. na vlak a on očakával, že sa mu poškodený ozve cez facebook, odvolací súd uvádza, že výpoveď poškodeného je v zhode aj s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, predovšetkým vecným dôkazom vyplývajúcim zo zápisnice o vrátení veci zo dňa 14.07.2021, z ktorej vyplýva odovzdanie zelenej rifľovej vesty obž. C. D., ktorá patrila poškodenému, a to na základe uznesenia vyšetrovateľa ČVS: ORP-473/1-VYS-PP-2021 zo dňa 26.10.2021. Potvrdenie o prevzatí vesty podpísala matka poškodeného R. O.. Hodnota vesty patriacej poškodenému bola vypočítaná v odbornom vyjadrení znalcom na sumu 35,75 eur. Odvolací súd neuveril obrane obž. B. spočívajúcej v tom, že rifľovú vestu mal poškodený obžalovaným požičať, pretože v takom prípade by poškodený po skutku telefonicky neoznámil polícii, že mu výtržníci ukradli rifľovú vestu a navyše by mu ju obžalovaní sami vrátili. Avšak v danom prípade k odovzdaniu predmetnej vesty obž. D. došlo až na výzvu polície. Nič nebránilo obž. B. spojiť sa s poškodeným cez sociálnu sieť facebook (prostredníctvom ktorej spolu podľa výpovede obž. B. komunikovali) a dohodnúť si spôsob vrátenia vesty. Z obsahu spisu však snaha ani jedného obžalovaného o vrátenie predmetnej rifľovej vesty poškodenému nevyplyva.

K námietke obhajcu obž. B., ktorý nepovažoval za pravdivé tvrdenie poškodeného, že bol nedobrovoľne sprevádzaný obžalovanými, pričom poukázal na dôkaz, ktorý je obsahom spisu, a to analýzu zabezpečených kamerových záznamov z OC Fórum zo dňa 12.07.2021 v čase od 16.00 hod. do 17.00 hod., odvolací súd uvádza, že z výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní vyplýva, že s obžalovanými nešiel dobrovoľne, ako prvý ho ťahal obž. B., ktorý ho držal dvomi rukami za jeho ruku. Poukázal na to, že v čase okolo šiestnatej hodiny v OC Fórum nebol okrem nich štyroch a troch chlapcov, ktorí si ich nevšimli, nikto iný. Krajský súd uveril tvrdeniu poškodeného na hlavnom pojednávaní, že s obžalovanými nešiel dobrovoľne. Je logické, že ani obžalovaní v OC nemali záujem na seba upozorniť agresívnym správaním a teda aj poškodený kráčal s obžalovanými pokojne, dá sa predpokladať, že aj zo strachu, a to nielen vzhľadom na vek obžalovaných, ktorých ako to vyplýva zo zvukových záznamov a ich prepisov z hovoru na linku 158 k udalosti zo dňa 12.07.2021, vnímal ako starších vo veku okolo 18 rokov, ale aj vzhľadom na to, že s ním bol aj 13 ročný svedok D., ktorý mal ako to vyplýva z výpovede

poškodeného na hlavnom pojednávaní problém s chôdzou, a to by mu bránilo v prípadnom úteku. Bolo preto pochopiteľné, že sa po prežitých udalostiach a vyhrádkach, ako to vyplýva z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, obával ujsť a opustiť svojho kamaráta- svedka D.. Z týchto dôvodov podľa názoru krajského súdu kráčal s obžalovanými pokojne až do chvíle, kým zo strany obžalovaných nedošlo k fyzickému útoku na poškodeného, a to údermi päšťami do oblasti ramien a kopancom do oblasti medzi členkom a kolenom. Po tomto útoku poškodený ušiel do vnútra obchodného centra a z čínskeho obchodu zavolať na políciu.

Je potrebné uviesť, že zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spácha ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Uvedený trestný čin je špecifický v tom, že má kumulatívne dva primárne objekty. Je tu chránená osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chce zmocniť. Objektívna stránka spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby. Za násillie možno považovať také počínanie páchatel'a, pri ktorom páchatel' prekonáva odpor napadnutého napr. tým, že vecou myká (k tomu porovnaj R 19/1972). Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násillia nerozhoduje. Pod hrozbou bezprostredného násillia treba rozumieť hrozbu takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Zmocnením sa veci treba rozumieť, ak páchatel' získa možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci. Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona nie je rozhodujúca hodnota veci, ani to, že poškodenému nevznikla žiadna majetková škoda. Páchatel'om trestného činu môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba. O spolupáchatel'stvo pôjde v prípadoch, ak došlo k spáchaniu trestného činu dvoma osobami alebo v skupine, pričom za spolupáchatel'ov budú považované tie osoby, ktoré naplnili svojím vlastným konaním všetky znaky skutkovej podstaty, ale aj tí, ktorí po spoločnej výslovnej alebo konkludentnej dohode, každý naplnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty, ktorá je potom naplnená vo svojom celku len súhrnom konaní všetkých páchatel'ov. Krajský súd v konaní oboch obžalovaných mal za preukázané tak zmocnenie sa cudzej veci, ako aj násillie zo strany obžalovaných voči poškodenému.

K námietke okresného prokurátora, ktorý nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku súdom prvého stupňa, ktorý oproti obžalobe túto právnú kvalifikáciu zmenil, keďže z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že čin bol spáchaný na chránenej osobe, krajský súd uvádza, že bez ohľadu na vedomosť obžalovaných v čase spáchania skutku, že poškodený je osobou mladšou ako 18 rokov, teda dieťaťom v zmysle § 127 ods. 1 v spojení s § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, musí byť pre aplikáciu kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, t. j. že čin bol spáchaný na chránenej osobe, kumulatívne splnená aj podmienka ustanovená v § 139 ods. 2 Tr. zákona a to, že trestný čin musí byť bezpodmienečne spáchaný v súvislosti s vekom chránenej osoby. Musí ísť o bezprostrednú (priamu) súvislosť spáchania trestného činu obžalovanými s vekom poškodeného. Je preto nevyhnutné, aby bol vek poškodeného v určitej (konkrétnej) vecnej súvislosti so spáchaným trestným činom (zároveň aj akýmsi „motivačným faktorom“), ktorý založil a podporil vôľovú zložku (rozhodnutie páchatel'a smerujúce k spáchaniu trestného činu), vyjadrený v skutkových okolnostiach. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa zdôrazňuje, že z formulácie skutkovej vety obžaloby nijako nevyplýva, že by spáchanie predmetného činu obžalovanými bolo subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodeného. V zmysle platnej judikatúry nepostačuje uvedenie dátumu narodenia poškodeného ako chránenej osoby, je nevyhnutné, aby bol vek poškodeného uvedený v skutku aj v určitej (konkrétnej) vecnej súvislosti so spáchaným trestným činom (zároveň aj akýmsi motivačným faktorom), ktorý založil a podporil vôľovú zložku (rozhodnutie páchatel'a smerujúce k spáchaniu trestného činu), a táto súvislosť musí byť v skutkovej vete obžaloby obsiahnutá tak, aby bola náležitá aplikácia príslušného ustanovenia Trestného zákona (rozsudok Najvyššieho súdu SR 3Tdo/30/2019 zo dňa 06.11.2019). Teda táto súvislosť musí byť v skutkovej vete obžaloby obsiahnutá tak, aby bola náležitá aplikácia § 188 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, a to že obžalovaní použili násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali na chránenej osobe. Navyše odvolací súd zdôrazňuje, že ani z vykonaného dokazovania nijako nevyplýva, že by spáchanie tohto činu obžalovanými bolo subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodeného, a aj z tohto dôvodu krajský súd neakceptoval návrh okresného prokurátora prednesený na verejnom zasadnutí dňa 29.11.2023, na úpravu skutkovej vety rozsudku.

Hodnotiac teda vykonané dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by bolo možné spochybníť správnosť výroku rozsudku o vine obžalovaných. Zároveň sa stotožnil s názorom okresného súdu v tom, že spáchanie zločinu bolo preukázané a to tak v rozsahu objektívnej stránky, ako aj subjektívnej stránky a následne bol skutok súdom prvého stupňa správne právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Naplnené boli aj ďalšie obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, keď obžalovaní boli plne trestne zodpovednými subjektami z hľadiska veku a príčetnosti v čase spáchania skutku, keď porušili objekt chránený Trestným zákonom, ktorým je v tomto prípade osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa páchatel' chce zmocniť násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia. Z vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obžalovaní spoločným konaním použili násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci (rifľovej vesty), ktorú mal poškodený oblečenú na sebe, a to napriek tomu, že ju odmietol obžalovaným vydať a bránil si ju pohybom rúk (vestu si držal pokrčenou pravou rukou v lakti), avšak obž. D. sa snažil stiahnuť túto vestu z tela poškodeného. Nakoniec obranu poškodeného prekonali spoločne obžalovaní a zmocnili sa tejto vesty tak, že obž. B. ju strhol poškodenému cez ľavú ruku. Konanie obžalovaných bolo vzhľadom na uvedené z hľadiska zavinenia úmyselné, vo forme priameho úmyslu. Dôvodom, prečo si za cieľ svojho útoku vybrali práve poškodeného podľa názoru odvolacieho súdu pravdepodobne bolo, že sa s obž. B. poznali, aj keď sa dlhší čas nevideli a keď došlo k ich náhodnému stretnutiu, bola motívom ich činu tá skutočnosť, ako to vyplýva z výpovedí poškodeného a obž. B. na hlavnom pojednávaní, že poškodený nedokázal vyhovieť požiadavke obžalovaných zabezpečiť marihuanu (ako uvádzal poškodený) alebo dievčat (ako uvádzal obž. B.). Správanie obžalovaných výrazným spôsobom ovplyvnil alkohol, čo vyplýva z výpovede samotného obž. B., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že k nedorozumeniu došlo, pretože pili.

Vo vzťahu k otázke viny teda krajský súd považoval v intenciách vyššie uvedených dôvodov a úvah odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného A. B. za nedôvodné a výrok o vine v napadnutom rozsudku vyhodnotil ako zákonný a vecne správny, založený na správne zistenom skutkovom stave tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil a následne aj správne právne posúdil.

Krajský súd pri ukladaní trestu dôsledne postupoval v zmysle zásad pre ukladanie trestu podľa ust. § 34 Tr. zákona, keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a pri jeho ukladaní bral do úvahy spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že obžalovaný A. B. sa pred spáchaním skutku nedopustil žiadnej trestnej činnosti a teda nemá záznam v registri trestov. Na druhej strane obžalovaný C. D. bol už raz odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/22/2022 zo dňa 06.10.2022 podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona za pokračovací prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku na peňažný trest vo výmere 350,-- eur, ktorý zaplatil dňa 14.11.2022. Odvolací súd poznamenáva, že vykonaním peňažného trestu dochádza k jeho zahladeniu zo zákona (§ 92 ods. 2 Tr. zákona). Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vyplýva, že pokiaľ sa uplatňuje fikcia neodsúdenia, nemožno páchatel'ovi pričítať príťažujúcu okolnosť podľa tohto ustanovenia. Zároveň to ale súd nezbavuje povinnosti prihliadať na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin a zohľadniť ju pri rozhodovaní o treste v nadväznosti na možnosti nápravy páchatel'a a ďalšie okolnosti pre ukladanie trestu relevantné. Zahladenie odsúdenia alebo zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery, pokiaľ ide o sklony páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosť jeho nápravy a pod.. V nadväznosti na uvedené je potrebné konštatovať, že napriek zahladeniu odsúdenia má obžalovaný C. D. preukázateľne sklon k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, pretože napriek predchádzajúcemu odsúdeniu, opäť spáchal trestný čin a to s cieľom zmocniť sa cudzej veci. Je zrejmé, že toto jeho predošlé odsúdenie nemalo na neho požadovaný vplyv a výchovný efekt, nakoľko ho to neodradilo od opätovného spáchania trestnej činnosti. Nemožno opomenúť ani priestupkovú recidívu u oboch obžalovaných, ktorá nenasvedčuje podmienkam za ktorých by bolo možné konštatovať,

že obžalovaní doposiaľ viedli riadny život tak, ako to predpokladá ust. § 36 písm. j) Tr. zákona. V evidencii priestupkov má obžalovaný A. B. 7 záznamov, ktoré spáchal pred spáchaním tejto trestnej činnosti, ale aj v priebehu trestného stíhania a to priestupky proti majetku, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a priestupky proti verejnému poriadku. Obžalovaný D. má 8 záznamov v evidencii priestupkov, ktoré taktiež spáchal pred spáchaním tejto trestnej činnosti, ale aj v priebehu trestného stíhania, a to priestupky na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami, priestupky proti verejnému poriadku, priestupok spočívajúci v nesplnení nariadeného opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

V prípade zločinu lúpeže v jeho základnej skutkovej podstate podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona je zákonom stanovená trestná sadzba v rozmedzí 3 až 8 rokov. Odvolací súd s poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona nezistil u obžalovaných žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, a preto im uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 rokov, teda v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby na jej spodnej hranici. Zároveň krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaných nie je nevyhnutné pôsobiť na nich bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, preto trest ukladal ako podmienený podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona za súčasného uloženia probačného dohľadu nad ich správaním v skúšobnej dobe v primeranej dĺžke jedného roka v súlade s ust. § 51 ods. 2 veta prvá Tr. zákona.

Odvolaciu námietku okresného prokurátora, že súd prvého stupňa pochybil, ak obžalovaným v rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody obligatórne neuložil primerané povinnosti a obmedzenia, považoval odvolací súd za dôvodnú, a preto s poukazom na ust. § 51 ods. 2 veta tretia Tr. zákona uložil obžalovaným podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona primerané obmedzenia, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu, spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas skúšobnej doby, nakoľko skutok bol obžalovanými podľa výpovedí poškodeného, svedkov Q. D. a C. G., ako aj samotného obž. B., spáchaný pod vplyvom alkoholu. Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že pod výraznejším vplyvom alkoholu obžalovaní konajú tak, ako by za triezveho stavu pravdepodobne nekonali. Ako už krajský súd uviedol vyššie, v evidencii priestupkov má obžalovaný B. jeden záznam o priestupku spojenom s požívaním alkoholických nápojov, keďže dňa 15.09.2020 porušil zákaz požívania alkoholických nápojov na území mesta Poprad a obžalovaný D. má v evidencii priestupkov 3 záznamy o priestupkoch spojených s alkoholom, a to priestupok zo dňa 21.12.2019, ktorý spáchal tak, že požíval alkoholické nápoje na verejnosti a taktiež spáchal dňa 25.12.2019 dva priestupky na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami, kedy po zakúpení fľaše vodky umožnil z nej piť osobám mladším ako osemnásť rokov. Z uvedeného vyplýva, že súvislosť s užívaním alkoholu sa prejavila už opakovane v protiprávnom konaní obžalovaných, a teda uloženie tohto obmedzenia považuje krajský súd za týchto okolností za dôvodné. Odvolací súd zároveň považoval za potrebné uložiť obmedzenie v podobe zákazu užívania iných návykových látok, nakoľko obžalovaní žiadali od poškodeného podľa jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a výpovede svedka D. v prípravnom konaní, zabezpečenie marihuany, a teda je podľa názoru krajského súdu dôvodný predpoklad, že obžalovaní sú užívateľmi tejto drogy.

Uložený trest podmienenčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, za uloženia primeraných obmedzení a povinností v rámci probačného dohľadu, je podľa názoru krajského súdu plne v súlade s ust. § 34 Tr. zákona upravujúcim zásady ukladania trestov, majúci na zreteli predovšetkým účel trestu, keď trest má plniť represívnu funkciu, ako aj úlohu individuálnej a generálnej prevencie a súčasne má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd čiastočne vyhovel odvolaniu okresného prokurátora, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), e), ods. 3 Tr. poriadku zrušil výrok o treste u oboch obžalovaných a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obžalovaným uložil navyše obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Zároveň vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného A. B., nezistiac dôvody pre zmenu rozhodnutia v prospech obžalovaných, postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.